

[Laurits Pedersen.]

Paragrafferne, men som jeg har nævnt, vil der være Anledning til i et kommende Udvalg meget nøje at gaa de enkelte Paragraffer igennem og ikke mindst for at undersøge, om Grænsen 90 pCt. er rimelig og rigtig selv under midlertidige Forhold. Man skulde jo nødig afskære de unge, der paa naturlig Maade maa stifte Hjem ogsaa i denne vanskelige Tid, fra at kunne gøre dette. Jeg anbefaler, at Lovforslaget faar en grundig Behandling i et Udvalg, og jeg understreger atter stærkt Lovens midlertidige Karakter, idet det Parti, jeg repræsenterer, vil være meget ængstelig ved at fortsætte en Lovgivning af den Art ud over det midlertidige.

Skjerbæk: Jeg gaar ud fra, at der er almindelig Enighed om, at der er forbundet en betydelig Samfundsinteresse med ikke at faa opskruede Ejendomspriser, som ikke svarer til Ejendommenes Afkastningsevne, og naar Regeringen har besluttet sig til at fremsætte et Forslag som det, vi her behandler, er det formodentlig bl. a. paa Baggrund af de Erfaringer, man har fra Aarene omkring Slutningen af den forrige Verdenskrig. Man skulde nødig komme til at faa vore Landbrugsejendomme og andre faste Ejendomme overbebyrdet med Gæld, saa man senere maa yde Hjælp til at skaffe denne Gæld bort igen eller faa den saneret, eller hvad der ellers skal gøres. Man kan vel sige, at det Lovforslag, der foreligger her, tilsigter at forhindre, at man kan købe en Ejendom til en Pris, der ligger væsentlig over Ejendomsskylden, medmindre man da raader over en betydelig likvid Kapital til at klare den Del af Prisen, som ligger over de 90 pCt. af Ejendommens Vurderingssum til Ejendomsskyld, der er sat som Grænse for den fremtidige Pantsættelse af Ejendommen.

Det fremgaar af de Bilag, der følger Lovforslaget, at man allerede for nogen Tid siden er kommet ind paa de Overvejelser, som nu har ført til det foreliggende Lovforslag. Jeg har særlig fæstet min Opmærksomhed ved den Skrivelse, der er aftrykt fra Danmarks Nationalbank, og som synes mig at være af en saadan Karakter, at jeg ikke er helt klar over, om Regeringen egentlig er gaaet saa langt, som man fra Nationalbankens Side kunde ønske. Nu skal jeg naturligvis ikke komme ind paa Betragtninger over, om Regeringen har Pligt til at følge Nationalbankens Henstillinger, heller ikke, om Nationalbanken har Ret i sin stærkt udtalte Frygt for, at

der skal ske en uønsket Stigning af Priserne paa faste Ejendomme. Vi har jo heller ikke som Grundlag for Lovforslaget noget statistisk Materiale, som viser en faretruende Stigning i Ejendomspriserne, men jeg erkender, at naar det drejer sig om en Lovgivning, som den, der her er Tale om, kan man maaske ikke vente, til Stigningerne har givet sig et saadant Udtryk, at man statistisk kan godtgøre det. Jeg gaar imidlertid ud fra, at naar Lovforslaget er fremsat, er det, fordi man i Regeringen har den faste Overbevisning, at der er Trang til en Lovgivning af denne Art, og jeg kan for mit Partis Vedkommende udtale, at vi vil være med til en velvillig Behandling af dette Lovforslag. Men der er nogle Punkter paa forskellige Omraader, som jeg gerne vil have Lov til at gøre nogle Bemærkninger om, da der er nogle Ting, som man ikke kan føle sig helt klar over Rækkevidden af.

Det er allerede berørt af den forrige Taler, at der er en betydelig Forskel paa den Laanegrænse, der her er Tale om, nemlig 90 pCt. af Ejendomsskylden, og den Laanegrænse, man har i Loven vedrørende Landbrugets Gæld, Gældssaneringsloven. Der opererer man jo med en Gæld paa 110 pCt. af Panteværdien, altsaa opgjort paa samme Maade som i det foreliggende Lovforslag, og der er endda gjort den Tilføjelse, at hvis denne Værdi forekommer usædvanlig lav i Sammenligning med Kreditforeningslaanet eller andet normalt Førsteprioritetslaan, eller i Tilfælde, hvor Ejendommens Handelsværdi skønnes betydeligt at overstige de 110 pCt. af Panteværdien, kan man gaa endnu videre. Jeg kunde ogsaa nævne en anden Lov, nemlig Loven om Oprettelse af mindre Landbrug af 10. Maj 1938, hvor der i hvert Fald paa visse Punkter er Tale om, at den samlede Behæftelse kan stige helt op til Ejendomsskyldværdien. Nu skal jeg ganske vist tilføje, at navnlig Loven om Gældssanering drejer sig jo kun om Ejendomme, der paa en vis Maade er nødlidende, idet Forudsætningen for at gribe ind der, er den, at Ejeren trænger til at faa sin Gæld saneret, om muligt formindsket, for at kunne klare sine fremtidige Forpligtelser, og derfor kan man ikke uden videre bruge denne Lov som Argument for, at man skal gaa højere op end til de foreslaaede 90 pCt. Paa den anden Side føler jeg mig lidt usikker med Hensyn til, om de 90 pCt. absolut bør fastholdes — rent bortset fra de Undtagelsestilfælde, der er i Lovforslaget, og som jeg skal komme tilbage til om lidt.

Det er hævdet over for mig fra flere Sider, at selve Grundlaget, nemlig Ejen-